

I. megoldás. Az állítás ekvivalens azzal, hogy az F fókusz megadja az M pont tükörképe a körök O_1 , O_2 középpontjait összekötő centrálisra nézve. Még máshogyan, hogy az MF szakasz felező merőlegese átmegy O_i -n, $i = 1, 2$. Ezt bizonyítjuk koordináta-geometriai úton, az $y = x^2$ normálpárolba alapulvételével, hiszen minden párolba ennek nagyított vagy kicsinyített, eltolt, elfordított képe.

Legyen T_i abszcisszája u_i ($u_2 \neq u_1 \neq 0$). Az $y = x^2$ függvény $y' = 2x$ deriváltja alapján t_i egyenlete:

$$y - u_i^2 = 2u_i(x - u_i),$$

ebből t_1 , t_2 metszéspontja

$$M\left(\frac{u_1 + u_2}{2}, u_1 u_2\right).$$

O_2 -t az M -ben t_1 -re emelt merőleges és MT_2 felező merőlegese metszéspontjaként számítjuk; egyenleteik

$$\begin{aligned} y &= -\frac{x}{2u_1} + u_1 u_2 + \frac{u_2}{4u_1} + \frac{1}{4} \\ x + 2u_2 y &= u_2^2(u_1 + u_2) + \frac{1}{4}(u_1 + 3u_2), \end{aligned}$$

ezekből

$$O_2\left(-u_1 u_2^2 + \frac{u_1}{4} + \frac{u_2}{2}; \quad u_1 u_2 + \frac{u_2^2}{2} + \frac{1}{8}\right).$$

Másrészt $F\left(0; \frac{1}{4}\right)$, az MF szakasz felező merőlegese:

$$(1) \quad (u_1 + u_2)x + \left(2u_1 u_2 - \frac{1}{2}\right)y = u_1^2 u_2^2 + \left(\frac{u_1 + u_2}{2}\right) - \frac{1}{16}.$$

A behelyettesítés mutatja, hogy O_2 rajta van ezen az egyenesen. Ezzel az előrebocsátottak szerint állításunkat O_2 -re bebizonyítottuk.

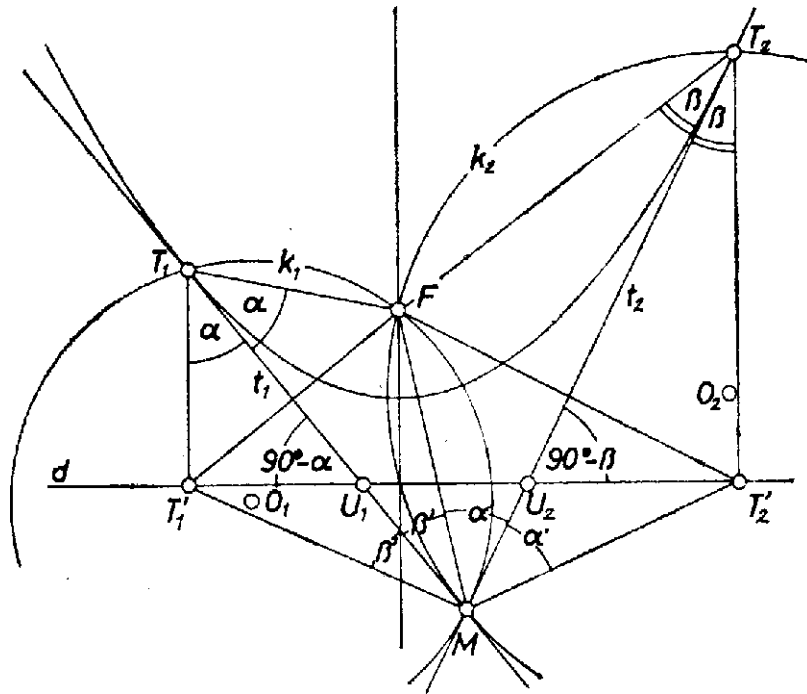
O_1 -et O_2 ből az 1 és 2 indexek fölcserélésével kaphatnánk, hiszen O_1 meghatározásában t_1 helyére t_2 lép és T_2 helyére T_1 , de O_1 koordinátáinak (1)-be való bepróbálása mellőzhető. Ugyanis azt az egyenletet mindenesetre kielégítenék, amely (1)-ből keletkezik az indexcserével, viszont ez a csere (1)-et önmagába viszi át. Eszerint (1)-et O_1 is kielégíti. – A bizonyítást befejeztük.

II. megoldás. Az F fókusz akkor és csak akkor van rajta k_1 -en, ha az $\alpha' = T_2 MF \sphericalangle$, ami az F illeszkedésétől függetlenül is (érintő szárú) kerületi szög a k_1 -re nézve, egyenlő az $MT_1 F \sphericalangle = \alpha$ -val. Ugyanígy k_2 akkor és csak akkor megy át F -en, ha a $\beta' = T_1 MF \sphericalangle$ és a $\beta = MT_2 F \sphericalangle$ -ek egyenlőek. Ezt a két szögegyenlőséget bizonyítjuk.

Legyen T_i vetülete a párolba vezéregyenesén T'_i . Ismeretes, hogy t_i felezi a $T_i F$ és $T_i T'_i$ félegyenesek közti szöget, másrészt a párolba definíciója alapján $T_i F = T_i T'_i$. Ezekből következik, hogy T_i és F egymás tükörképei t_i -re, tehát M -re mint a szimmetriatengely pontjára egyrészt $T'_1 M = FM$, tehát $T'_1 M = T'_2 M$, másrészt $T_2 MT'_2 \sphericalangle = \alpha'$, és $T_1 MT'_1 \sphericalangle = \beta'$; továbbá, hogy $MT_1 T'_1 \sphericalangle = \alpha$ és $MT_2 T'_2 \sphericalangle = \beta$.

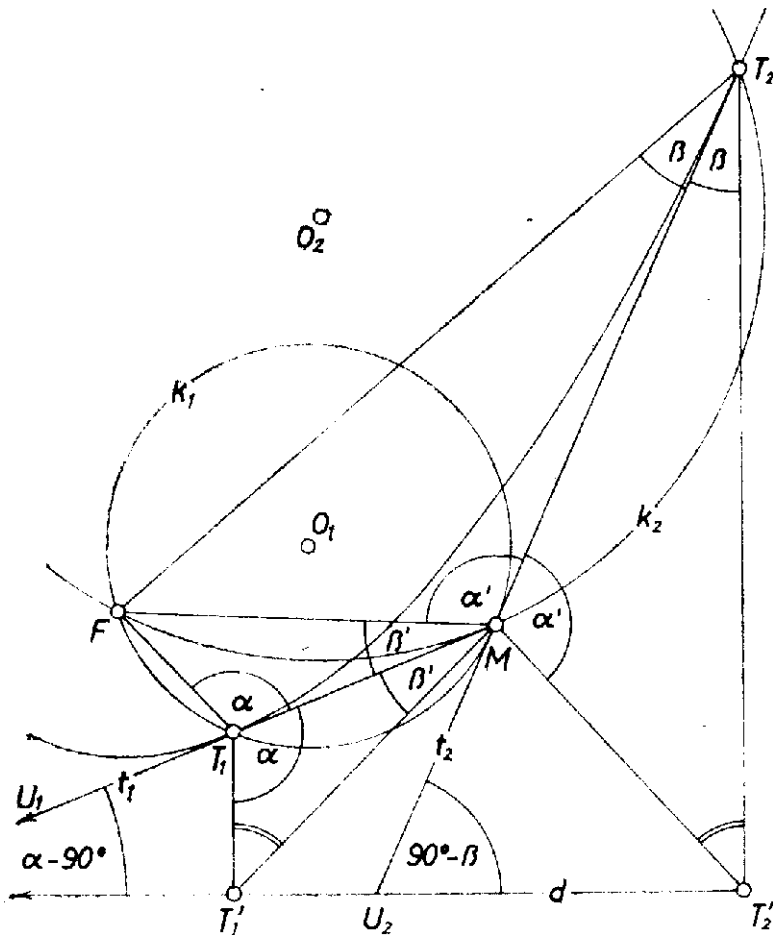
Az $MT'_1 T'_2$ egyenlő szárú háromszög tengelye párhuzamos $T_i T'_i$ -vel, ezért $MT'_1 T_1 \sphericalangle = MT'_2 T_2 \sphericalangle$, és az $MT'_1 T_1$, $MT'_2 T_2$ háromszögekből $\alpha + \beta' = \alpha' + \beta$.

Másrészt a $T_1 MT_2 \sphericalangle = \alpha' + \beta'$ szöget kifejezhetjük α -val és β -val.

1. ábra

Legyen t_i metszéspontja d -vel U_i , ekkor a $T_1MT_2 \triangleleft$ egyenő az $U_1MU_2 \triangleleft$ -gel (1. ábra), illetve egymás mellékszögei (2. ábra), de mindkét esetben csekély további számítás szerint $\alpha + \beta$ az értéke, tehát $\alpha' + \beta' = \alpha + \beta$.

2. ábra

Ezt az előbbi egyenletből kivonva $\alpha - \alpha' = \alpha' - \alpha$, tehát $\alpha' = \alpha$, majd tovább $\beta' = \beta$. Ezeket akartuk bizonyítani.

U_1 és U_2 közül legföljebb az egyik nem jön létre, pl. U_1 nem, ha T_1 éppen a parabola csúcsa, és akkor $\alpha = 90^\circ$. Ekkor közvetlenül látjuk a $T_1MT_2 \triangleleft = 90^\circ + \beta = \alpha + \beta$ egyenlőséget. – Ugyanezt kapjuk akkor is, ha M éppen a d -n adódik.

Megjegyzések. 1. Mindkét megoldásból kiolvasható, hogy az M -et a T_1T_2 húr felezőpontjával összekötő egyenes merőleges d -re, tehát megadja a parabola tengelyének irányát. Ez is érdekes, egyszerű tulajdonsága a parabola két érintőjének.

2. Ha a feladat állítását mint F megszerkesztésének lehetőségét tekintjük a T_1, T_2, M ponthármasból, akkor kiolvasható az a megfordítása is, ha adott F, t_1 és t_2 (a T_1, T_2 nélkül), tehát M is: vesszük F tükörképeit t_i -re, ezekből $T_1'T_2'$ a vezéregyenes, és az erre T_i' -ben emelt merőleges t_i -ből kimetszi a T_i érintési pontot.

3. Az állításnak az a fele, hogy bármelyik k_i ($i = 1, 2$) átmegy F -en, speciális esete *Lambert* tételének,¹ amely szerint a parabola 3 érintője által meghatározott háromszög körülírt köre átmegy a fókuszon. Ugyanis pl. t_1 -en T_1 megadása azt jelenti, hogy t_1 és T_1 határatmenettel kétszeresen használható fel: t_1 és t_1 „metszéspontja” T_1 , „azokat” t_2 „ M -ben és M -ben” metszi, és így a T_1MM „háromszög” köré írt k_1 kör az M (és M) pont(ok)-ban érinti t_2 -t.

¹Lásd pl.: *Dörrie, H.:* A diadalmas matematika (Gondolat Kiadó, Budapest, 1965) 224. old.